

JAR

The Journal for Artistic Research (JAR) is an international, online, Open Access and peer-reviewed journal for the identification, publication and dissemination of artistic research and its methodologies, from all arts disciplines. The Journal is underpinned by the [Research Catalogue \(RC\)](#).

a searchable, documentary database of artistic research work and its exposition, that functions as an inclusive, open-ended, bottom-up research tool supporting the development of the Journal's academic contributions. As Artistic Research is a newly emergent and rapidly evolving

field, and its status is still hotly debated, we seek to encourage discussion and development of the many topics pertinent to the field in parallel with the release of new JAR issues. Involve yourself in these discussions by joining the [Discussion Forum](#). Also, to stay in touch with JAR developments, please sign up

for our [mailing list](#). JAR is guided by an Editorial Board that works with a large panel of international peer-reviewers from the field of artistic research. It is published by the Society for Artistic Research (SAR), which you can support by becoming a [member](#). [More](#)

[Editorial Board](#)
[Discussion Forum](#)
[Mailing List](#)
[FAQ](#)
[Contact](#)
[SAR](#)
[Institutional Members](#)

[Submissions](#)
[Peer-Reviewing Guide](#)
[Design Guide](#)
[Terms of Use](#)
[Copyright Concerns](#)
[Share](#)

JOURNAL FOR ARTISTIC RESEARCH

[Current Issue 0](#)

[Editorial](#)

Search

Author

Exposition Title

Issue

Abstract

[Search](#)

Sissel Tolaas
An Alphabet for the Nose
[Abstract](#)

Elina Saloranta
Mitä hiljaisuus kuulostaa? What does silence sound like?
[Abstract](#)

Bertha Bermudez, Scott deLahunta, Marijke Hoogenboom, Chris Ziegler, Frederic Bevilacqua, Sarah Fathi Alaoui, Barbara Meneses Gutierrez
The Double Skin/Double Mind Interactive Installation
[Abstract](#)

Cathy van Eck
Song No 3 – Singing through Gestures
[Abstract](#)

Sher Doruff
Diagrammatic Praxis
[Abstract](#)

RESEARCH CATALOGUE

The Research Catalogue (RC) is a searchable, documentary database of artistic research work and its exposition. The RC is an inclusive, open-ended, bottom-up research tool that supports the journal's academic contributions.

[Enter the RC](#)

JAR – nystartad tidskrift för konstnärlig forskning

Av Catharina Dyrssen

The Journal for Artistic Research, JAR, www.jar-online.net, är en nystartad internationell nätbaserad tidskrift och publiceringsplattform för konstnärlig forskning. Den bygger på samverkan mellan ett antal konstnärliga högskolor inom SAR, Society for Artistic Research, som startades 2010 och där Sverige hittills deltar genom bland annat Dans- och cirkushögskolan, Göteborgs Universitet och Konstfack. ”Artiklarna” i JAR är förhandsgranskade av en expertpanel (peer-review) och därefter är allt

material tillgängligt genom Open Access. Hemsidan innehåller också en forskningskatalog, som ska göra det enkelt att söka bland publikationer och deltagare, och det finns även ett diskussionsforum som redan har tagit fart.

I ledarartikeln understryker chefredaktören Michael Schwab att tidskriften vill delta i debatten, föra fram, diskutera och forma den konstnärliga forskningens definitioner och praktiker i en tid då denna forskning är på väg att etableras i flera länder. Han vill ta vara på dess transdisciplinära, personöverskridande och transformerande karaktär, det vill säga JARs och forskningens möjligheter att låta utbyten och förändringar uppstå mellan olika praktiker, mellan konstnärer och material, mellan akademi och icke-akademiska sektorer etcetera – med både sinnliga och intellektuella utmaningar som utvecklar idéer, frågor, argumenterande handlingar, former och metoder på ett öppet och debatterande sätt. Publiceringen i JAR, säger Schwab, ska därför inte ses som artiklar i traditionell mening utan som inslag i en utställning med ett öppet forum, där det inte handlar om att exponera den konstnärliga praktiken *som forskning*, men att visa, iscensätta och diskutera undersökande konstnärlig verksamhet.

Ingen äger begreppet ”forskning”, framhåller Schwab, men JAR vill ändå forma diskursen genom akademisk peer-review, utan att begränsa bidragen till särskilda format eller ”vetenskap-

liga formuler” men genom en konstnärlig och intellektuellt reflekterad granskning på hög nivå. På så vis vill JAR som forskningsforum successivt bygga sin och den konstnärliga forskningens trovärdighet: forskningen granskas men med bibehållande av öppenheten hos de konstnärliga angreppssätten och därigenom problematiseras och utvecklas också begreppet ’writing’.

Forskningskatalogen ses därmed inte som ett traditionellt ”bibliotek” av samlade presentationer men som ett gränssnitt och ”arkiv”, där konstnärligt forskningsmaterial kan laddas upp, lagras och delas med andra till en väv av kunskap i kommunicerbar form.

Vad innehåller då öppningsnumret av JAR? Till största delen handlar det om presentationer av pågående forskning eller genomförda projekt. Materialet ger ett spektrum som spänner från mer personliga undersökningar med mycket öppna frågeställningar och beskrivningar av egna upplevelser till mer explicit kunskapsproblematiserande reflektioner. Jag ska inte här recensera enskilda inslag men vill lyfta fram två mer principiella aspekter som är viktiga att diskutera framöver.

Till exempel citerar Otto von Busch i ett av bidragen Donald Schön och skriver att ’being reflective will not be enough, as the reflective practitioner mainly sees and speaks to him or herself’. Han plockar därmed upp ett av det konstnärliga forskningsarbetets centrala

debattämnen, där argumentationen brukar vara ungefär följande: Medan konstnären i sin produktion av konst har total auktoritet (med vissa etiska, politiska, religiösa, estetiska brott-tytor som konstvärlden omfattar), ställs den konstnärliga forskningen – och därmed konstnären med forskande anspråk – även inför kriterier som genereras inom forskarsamhället. Det handlar oftast om krav på intersubjektivitet och produktion av mening med anspråk på att utveckla kunskap och den konstnärliga forskningens diskurs. Det är en meningsproduktion som prövar utsagor och spelregler, individuellt och kollektivt, och i det ingår att ifrågasätta den enskilda konstnärens suveränitet, inte som konstnär men som forskare.

Hur bör då kraven ställas, av vem och varför, och vad innebär det för JAR? Självklart handlar det inte om på förhand definierade eller självutnämnda auktoriteter som bestämmer spelreglerna utan om en successiv debatt, där förhoppningsvis argumenten – i konstnärligt och retoriskt kritisk form – ökar skärpa och djup. JARs öppningsnummer är generöst och inkluderande, och så bör det ju också vara när man bjuder in till global vernissage. Michael Schwabs ledarartikel andas inspiration och upptäckarglädje. Som inbjuden hoppas man att så småningom även resten av redaktionskommitté och granskare ger sig in i brottningsmatchen, blir synligare i kunskapsdebatten och vågar visa fram sina ställ-

ningstaganden som peer-reviewers. JARs diskussionsforum har så här inledningsvis mer karaktär av chattsida, vilket är bra i sig men det ökar också kraven på redaktionskommittén att lyfta upp och driva centrala frågor som kan utveckla den kunskapsteoretiska diskussionen.

En annan aspekt som är intressant i sammanhanget är publiceringsformen. JAR har valt ett format som ger möjligheter till variation och rikedom. Det verkar helt relevant att konstnärlig forskning nu har en arena som medger filmklipp, ljudexempel och länkar till kompletterande bakgrundsmaterial. Layouten är enkel och snygg. Men formatet väcker också frågor om forskningens kommunicerbarhet, där det inte är säkert att mer ger mervärde. Med ett vanligt hemmodem blir nerladdningsstunderna många och svårsmälta. Det är inte JARs fel men ett mer principiellt problem för oss alla som forskar: Hur redigerar man sitt material så att kärnan i projektet framgår direkt, att det som presenteras får rimlig omfattning och kan bidra på ett relevant sätt till den kollektiva meningsproduktionen?

Forskaren måste till exempel göra tydligt om man här vill presentera ett konstprojekt, diskutera applikationer av filosofiska begrepp eller driva en kritisk argumentation om en viss fråga. Abstractets roll som ingång till projektet blir i ”utställningsrummet” ännu viktigare än i mer traditionellt presenterad forskning, eftersom det inte bara är en sammanfattning av

en vetenskaplig text utan fungerar som en port till ett transmedialt inslag. Det blir också viktigt hur varje inslag komponeras på ett effektivt sätt. Det måste vara lättnavigerat för läsaren så att det bär fram forskningsprojektets idéer, just för JAR som specifik nätproduktion och för det kollektiva, öppna kunskapande som tidskriften vill driva.

Med JAR har den internationella konstnärliga forskningen fått ett mycket välkommet tillskott. JAR ger ett lustfyllt avstamp till en framväxande kollektiv diskurs. Men det innebär också en utmaning, om nättidskriften inte ska urvattnas till allmänt redovisningsbuller och ramla i samma fallgrop som många andra sajter: Att alla talar så högt och kreativt överlastat att ingen orkar lyssna. Ansatserna bådar gott. Vi följer fortsättningen med spänning och medverkan.

IN ENGLISH

JAR – a new journal for artistic research

By Catharina Dyrssen

The Journal for Artistic Research, JAR, www.jar-online.net, is a new international online journal and publication platform for artistic research. It is based on cooperation between a number of universities and university colleges in SAR, the Society for Artistic Research, that began in 2010 and in which several Swedish institutes of higher education, including the University of Dance and Circus, the University of Gothenburg and Konstfack University College of Arts, Crafts and Design, already participate. The ‘articles’ in JAR are peer-reviewed by an expert panel before being published as Open Access material. The website also has a research catalogue, making it easier to search among publications and contributors, and a discussion forum which is already up and running.

In his leading article, editor-in-chief Michael Schwab stresses that the journal wants to take part in the debate, convey, discuss and shape the definitions and influence practitioners of artistic research at a time when the discipline is becoming established in many more countries. He wants to utilize the capacity of artistic research to transcend disciplines and people and to transform, that is – partly through JAR – its capacity to promote exchanges and changes among different practitioners, among artists and material, between academia and non-academic sectors, etcetera – using both sensory and intellectual challenges that develop ideas, issues, argumentative actions, forms and methods in an open and discursive way. According to Michael Schwab, what is

published in JAR should not therefore be seen as articles in the traditional sense but rather as items in an exhibition with access to an open forum, within which it is not so much a question of displaying artistic practice *as research* but of showing, staging and discussing investigative artistic activities.

No-one owns the concept of 'research', Michael Schwab points out, but JAR still wants to shape the discourse through academic peer-review, without restricting the contributions to specific formats or 'scientific formulae' but rather through artistic and intellectually reflective review on a high level. In this way, JAR as a research forum wants to gradually build up both its own credibility and that of artistic research: research is reviewed but the openness of the artistic approaches is retained, thereby helping to problematise and develop the concept of 'writing'.

The research catalogue is therefore not to be seen as a traditional 'library' of collected presentations but rather as an interface and 'archive', in which artistic research material can be uploaded, stored and shared with others as a patchwork of knowledge in communicable form.

What's in the first issue of JAR? It mostly contains presentations of ongoing research or completed projects. The material provides a spectrum stretching from more personal studies with a very open frame of questioning and descriptions of researchers' own experiences to

more explicit knowledge-problematizing reflections. I won't review individual contributions here but wish to highlight two more basic issues that warrant further discussion.

For example, in one of the contributions, Otto von Busch quotes Donald Schön and writes: 'being reflective will not be enough, as the reflective practitioner mainly sees and speaks to him or herself'. Here he picks up on one of the central debate issues of artistic research, the usual argument being that: while the artist has total authority vis-à-vis his or her production of art (considering certain ethical, political, religious and aesthetic fractures of the art world), artistic research – and hence the artist with research ambitions – is faced with criteria generated from within the research community. These criteria often include a demand for intersubjectivity and production of meaning with claims to improve knowledge and add to the artistic research discourse. It is a production of meaning that tests assertions and game-rules, individually and collectively, and this includes a questioning of the sovereignty of the individual researcher, not as an artist but as a researcher.

How then should the demands be stipulated, by whom and why, and what does this mean for JAR? Obviously it is not a question of pre-defined or self-appointed authorities who decide the game-rules but of a gradual debate, in which the arguments – in artistic and rhetorically critical

form – hopefully increase sharpness and depth. JAR's opening issue is generous and inclusive – and so it should be when one invites people to the opening of a global exhibition. Michael Schwab's leader breathes inspiration and joyous curiosity. As an invited guest, the reader hopes that the rest of the editorial committee and reviewers will also enter the ring, become emboldened in the knowledge debate and dare to reveal their opinions as peer-reviewers. At this initial stage, the JAR discussion forum is more like an online chatroom, which may be a good thing but it also increases the demands on the editorial committee to highlight and pursue central issues that can drive the epistemological discussion forward.

Another interesting aspect of the journal is its form of publication. It has chosen a format that allows for variation and richness. It feels entirely appropriate that artistic research now has an arena that allows the inclusion of film and sound clips and links to supplementary background material. The layout is simple and attractive. But the format also highlights the issue of the research's communicability, as it is not certain that 'more' necessarily means 'added value'. Using a standard modem, download times could well be long and laborious. This isn't JAR's fault but it is a more fundamental problem that we all must face as researchers: How to edit our material so that the core of the project can be immediately iden-

tified, so that what is presented is of reasonable scope and can make a relevant contribution to the collective production of meaning. The researcher must, for example, make it clear if he or she wishes to present an art project, discuss applications of philosophical concepts or pursue a critical argument about a specific issue. The role of the abstract as an entrance to the project becomes even more important in the 'exhibition room' than in more traditionally presented research, since it is not just a summary of a scientific text but acts as a gateway to a transmedial narrative. How efficiently each narrative is composed also becomes important. The reader must be able to navigate easily through the narrative and grasp the ideas of the research project without difficulty, for both JAR as a specific online production and the collective, open knowledge creation the journal wishes to promote.

JAR is a very welcome addition to international artistic research. Not only does it provide a pleasurable springboard to an emergent collective discourse, but it also highlights a challenge: to ensure that the journal isn't watered down into general editorial babble and falls into the same trap as many other websites: i.e. everyone talking so creatively loud that no-one has the energy to listen. The first signs are promising. We will follow developments closely and eagerly.